

[Formanden.]

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

Mødet hævet kl. 14⁴⁵.

59. møde.

Onsdag den 12. april kl. 13.

Formanden: Medlemmer af folketinget Erik Eriksen, Poul Sørensen, Damsgaard, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Thisted Knudsen, Axel Kristensen, Poul Møller og Thestrup har meddelt mig, at de ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om standsning af visse arbejdskonflikter.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte det nu anmeldte forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erik Eriksen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing på medlemmer af venstres og det konservative folkepartis vegne at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om standsning af visse arbejdskonflikter.

Der vil være almindelig enighed om, at det er en meget alvorlig situation, det danske samfund i disse dage bevæger sig ind i. Vort land befinder sig i en konflikt, der hurtigt kan lamme væsentlige og ømtålige områder inden for dansk erhvervsliv og økonomi.

Da vi mødtes her i går, havde forslagsstillerne egentlig ventet et regeringsinitiativ over for folketinget i anledning af den opståede alvorlige situation på arbejdsmarkedet. På det tidspunkt var arbejdet allerede standset en række steder, og det var meddelt offentligheden, at statsministeren

ikke havde haft held med sit forsøg på at få parterne til at genoptage forhandlingerne. Regeringen foretog sig imidlertid ikke noget her i folketinget. Jeg ved, at betydende kræfter inden for såvel arbejdernes som arbejdsgivernes organisationer har gjort en meget stor indsats for at nå frem til et forlig, der sikrede arbejdsfreden. Disse kræfter er imidlertid af grunde, som jeg ikke her skal komme ind på, blevet underkendt.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at den altovervejende del af befolkningen står ganske uforstående over for den situation, som er i udvikling, og som rammer skyldige og uskyldige i flæng. De strejkeramte områder, jern- og metalindustrien og transportområdet, indtager nøglepositioner i den moderne samfundsøkonomi. Arbejdsstandsningen kan få alvorlige virkninger ikke blot inden for afgrænsede områder, men langt derudover; det er jo en kædereaktion, der udløses. Arbejdsstandsningen kommer på et kritisk tidspunkt for meget væsentlige dele af vor eksport — det er navnlig landbrugseksporten, jeg her tænker på — kommer på et tidspunkt, da vore konkurrenter står parat, ja, vel egentlig ikke har noget højere ønske end at indtage den danske eksports plads. Det må endvidere tages i betragtning, at varslede strejker kan iværksættes i løbet af meget kort tid. Dertil kommer, at både arbejdernes og arbejdsgivernes organisationer vil kunne udvide konflikten i ubegrænset omfang. De allerede nu iværkstatte arbejdsstandsninger vil medføre en alvorlig forstyrrelse af forbindelsen mellem landsdelene, delvis standse eksporten og dermed svække valutastillingen. Vore tilførsler udefra vil naturligvis også blive ramt.

Varigheden af en tilstand, som således rammer produktionslivet, transporten og forsyningerne og i mange tilfælde vore fremtidsmuligheder, må være meget kort. Det er vor opfattelse, at det danske samfund i den nuværende situation ikke kan holde til dette. Forslagsstillerne mener ikke, at samfundet kan tåle eller bør tolerere en sådan tilstand, hvorved også mange sagesløse borgere kommer til at undgælde. Vi anser det derfor for nødvendigt at bringe arbejdsstandsningen til ophør ad lovgiv-